

במדניה

העם

אל הסואק!

הידיעה עצמה היתה משמחת למדי: ה' אוניברסיטה בריניטה טופט, המניפה אמנם דגל דני אך החכורה בידי חברת צייטס, עברה את תעלת-הסואק, בדרכה מראנגון לחיפה. כשבמחשונה מטען-אורז בשתי רבע מיליון דולאר. טופט עזבה את אילת לפני כמעט חצי שנה, עלתה בלהבות בנמל ראנגון, אך התאוששה וחזרה לחופי ישראל.

אולם פרט אחד העיב על השמחה, עורר דאגה חמורה בלב כל אזרחי ימאי ישראל, היחיד באוניה הדנית, נעצר בסואק, הורד מן האוניה, הושם בכלא.

קוראי העולם הזה לא היו צריכים לנחש כדי לדעת מיד מי האיש: כתב העולם הזה רפי ("גלסון") אילון, איש פלמ"ח ונכה מלחמת-העצמאות, שעלה על האוניה בשליחות העולם הזה ובתפקיד של מלצר, שיעשע את קוראי המדינה בחודשים האחרונים בכתבותיו הטבולות-בהומור על הנסיעה והמזרח הרחוק. כימאי ותיק, הוא נושא פנקסימאי יחד עם תעודת-העתונאי שלו.

אולי לאפתעת עצמו, הפך השבוע רפי נלסון, האיש שעמד כימאי ותיק בסערות רבות, מוקד להתפתחות סערה בינלאומית.

ציונות

מה פועל הועד הפועל?

נאומים מפוצצים נשמעו השבוע מעל במת הועד-הפועל הציוני. מתחת לתמונת-הענק של תיאודור הרצל, הועמד במלוא קומתו ר' מחזיק בידיו צילינדר, כפפות לבנות ו' מקל טיולים, קבע דויד בן-גוריון כי אין הבלד בין ציונים ולא-ציונים, אלא רק בין עולים ולא-עולים.

לעומתו עמדו מנהיגי הציונות על יעוד התנועה, על משימות הדור ועל התהום הרטאגית הנפערת בין הנוער הישראלי לבין יהודי הגולה.

חלוקת השלל. זה היה המעמד הר' חגיגי שחזר לכותרות העתונות ונישא על גלי הרדיו. אולם הרבה יותר נלהב היה ויכוח אחר, שאיש לא נאם עליו באוזני העם. היה זה ויכוח פרוזאי על כסף.

באחר החזרים הצדדיים ישבו המנהיגים המעשיים, שכמו כל עשרות חברי הוועד הפועל באו במטוסים ובאוניות, והשתכנו בבת-המלון הטובים — הכל על חשבון העם היהודי. עתה הציגו חשבון אחר. הצד השני של חשבון-הנפש: חשבון התקציב המפגתי.

כל המפלגות הציוניות חיות מן הסכומים אשר הקרנות הציוניות משלמות להן, לכי אורה כפיצוי על כך שאינן עורכות מגביות פרטיות משלהן. אך בעוד שהכל מסכימים על שיטה זו של חלוקת-השלל, יש הבדלים גדולים בגודל המנות שכל מפלגה צריכה לקבל מן הסיר הכללי.

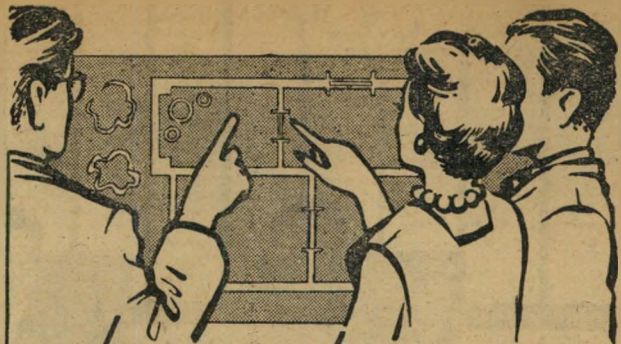
השבוע היתה המקלה אחידה: כל ה' מפלגות, ללא יוצאת מן הכלל, דרשו יותר. מפא"י, מפ"ם, חרות, הדתיים — כולן הוכיחו באותות ובמופתים שלא תוכלנה עמוד במבחן, ואם לא יגדילו את ההקצבה שלהן בסכומים גדולים, תצטרכנה לערוך מגביות נפרדות.

השאלה הגורלית. היה זה בלי ספק ויכוח חשוב לבעליו. השאלה היתה רק אם זו היתה הבעיה הגורלית שעמדה לנגד עיני היהודים התמימים בברוקלין ובבריסל, ב' קייפטאון ובקופנהאגן, כאשר שילשלו את ידם לכיסם ותרמו את כספם למען בנין ישראל והצלת אחים נרדפים.

הממשלה

מצח נחושה

הידיעה הראשונה על החלטתו הפתאומית של שר-האוצר לעכב סכום של מיליון ר' 800 אלף ל"י למפעל-הנחושת הגבנה בתמנע, ירדה על הערבה כרעם ביום שרב. המפעל המבטיח להכניס למדינה 4 מיליון ל"י לשנה במסבצ זר, הנמצא עתה בשלב העליון של הקמתו. מוציא מדי חודש 400 אלף ל"י. לא היתה זאת הפעם הראשונה ששר-האוצר התנכר לנחושת המצפה לגאולה: בשעת הדיון הגדול בממשלה דרש להאית

תכנוני דירתך לפי טעמך!
"ברשקב" לרשותך!

בניית הדירה לפי טעמך.
וחכונות הפנימי לפי צרכיך.
דירות 3 - 2½ - 1½ חדרים
במרכז ובצפון תל-אביב.
בניה סעולה. ותנאים נוחים.

פני למשרדי ברשקב - חברה למפעלי בנין
ת"א רח אבן גבירול 158. בשעות 8-12 7-4

שטוחות-עגולות
20 סיגריות 370 פרוטה

פקידים!

תלמידים!

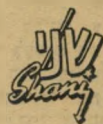
סטודנטים!

הרשמו עוד היום ב"אולפן גרג" לקורס הקיץ (2 x בשבוע) ל-

קצרות
עברית ו/או אנגלית

כת"א: אצל ת. בריקמא, גורדון 5.
כחיפה: ביי"ס "במעלה", החלוץ 13.

הצלחה מובטחת!

אפנת גברות ונערות
שמלות נשף
שמלות בוקר
חצאיות - חולצות
חזמנות לפי מידה

נא לבקר
בחנותנו החדשה
ת"א, נחלת בנימין 3
(מקודם "אילקה")

מיוחד לשיכונים:

מגרשים ברחובות
תל-אביב, טלפון 24749

כתבימאי נלסון-אילון בכורמה
מוקד הסערה

את קצב הבנייה, לחסוך כסף. אולם ביג'י תמך בטענה מוחצת של מרדכי בנטוב: "אם אינך מאמין שההוצאות כדאיות, תפסיק בכלל את הבנייה. אם אתה חושב שהיא כן כדאית, יש להחיש אותה ככל האפשר, כי כל שנה שעוברת תגרום להפסד של מיליוני דולארים!"

שני סירים. הפסקת-התשלום הפתאור-מית, ללא הודעה מוקדמת, גרמה מיד לגל ניחושים. לשיא הגיע קול העם. אשר כתבו לא הבין נכונה הלצה שהושמעה במסיבת-עתונאים, מיהר לבשר לקוראיו כי ההפסקה היא פרי מזימה חשוכה של קרטל אמריקאי, שהיה מעוניין להחניק את הייצור הישראלי הקטן.

רושם רב יותר עשה ניחוש אחר: ששר-האוצר המפא"י רצה למנוע משרד-הפיתוח המפ"מי הצלחה גדולה שמפ"ם וכלל ל- התגאות בה בבחירות הבאות, עושה על כן את הכל כדי למנוע את הייצור עד אז. ההסבר האמיתי היה מסובך יותר: אש-כול רצה, מן הסתם, להרוג שני זכוכי-נחושת במכה אחת.

לפי המשל העממי, כשסיר-החרס וסיר-הנחושת מטילים יחדיו, סיר-החרס הוא הנשבר ראשונה. כך קיחה גם אשכול. הוא האמין כי בטוב לא יפסיק את בניית מפ"על-הנחושת, אלא יקח את הכסף החסר מ-פעולות אחרות של משרד-הפיתוח, כגון קידוחים-מים. בצורה זו היה האוצר חוסך כסף מן התקציב השוטף, ואילו משרד-הפיתוח המפ"מי היה יוצא כשבר-כלי.

200 אלף פדאים. אולם בנטוב רצה להציל את כל סיריו. הוא נקט בשיטה פשוטה: לשבת בשקט, להודיע לפועליו על הקיצוץ שהיה מפסיק את כל עבודות-הבנייה בתמנע, גורם להבטלתם המיידית של 400 פועלים, שהם עמדה-השורה של אוכלוסיית אילת.

הצעקה היתה גוראה. גרוע מזה: היא היתה צעקה מפא"יית טהורה, כי מפא"י שולטת בלשכת-העבודה של אילת ובחוד-הפועלים של תמנע. במקום להרוויח מירידת המוניות של בנטוב-מפ"ם, עמדה מפא"י ל-הפסיד את שליטתה בנמל הדרומי של ה' ארץ.

כמו מתאבק גידו, הנופל ארצה מעוצמת התנופה של מכתו שלו, צנח השבוע לוי אשכול. באורח פלא מצא 200 אלף ל"י, שהספיקו להשלים את תקציב החודש של תמנע. לא היה צורך להיות גביא כדי ל-נחש שהפלא יימשך גם להבא.

עיריות

הבוקר שלמחרת

רחמים כלנתאר לא היה שיכיר-נצחון גם כאשר קפץ מצד אחד של המחנה הירושלמי לקצה השני, הנייל את ראש-העיר המפא"י, הפיל את שני סגני ראש-העיר הדתיים והפך את עצמו לסגן-ראש עיר-הקודש. הוא זכר